

СОЦІАЛЬНІ ТА ГУМАНІТАРНІ СКЛАДОВІ СУСПІЛЬНОГО РОЗВИТКУ

DOI: <https://doi.org/10.26565/1992-2337-2024-1-19>

УДК 35:316.7

Сиченко Віктор Володимирович,

доктор наук з державного управління, професор,
ректор комунального закладу вищої освіти

«Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради»,
вулиця Володимира Антоновича, 70, м. Дніпро, 49101, Україна,
e-mail: sychenko@dano.dp.ua <https://orcid.org/0000-0001-9655-2317>

Рибкіна Світлана Олексіївна,

доктор філософії зі спеціальності «Публічне управління та адміністрування»,
доцент кафедри публічного управління та права комунального закладу вищої освіти
«Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради»,
вулиця Володимира Антоновича, 70, м. Дніпро, 49101, Україна,
e-mail: kafedramo1@gmail.com <https://orcid.org/0000-0002-1063-6462>

Соколова Ельміра Тельманівна,

доктор філософії зі спеціальності «Публічне управління та адміністрування»,
доцент кафедри публічного управління та права комунального закладу вищої освіти
«Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради»,
вулиця Володимира Антоновича, 70, м. Дніпро, 49101, Україна,
e-mail: elsok@dano.dp.ua <https://orcid.org/0000-0003-2430-751X>

ТРАНСФОРМАЦІЇ ПУБЛІЧНИХ КОМУНІКАЦІЙ В УМОВАХ РОЗВИТКУ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО СЕРЕДОВИЩА

Анотація. Розглядаються особливості трансформації публічних комунікацій в умовах змін соціокультурного середовища. Здійснено теоретико-методологічний огляд особливостей публічних комунікацій в умовах соціально-економічних та геополітичних криз, процесів цифровізації та е-урядування. У результаті аналізу останніх європейських наукових розвідок, визначено, що найбільший вплив у сфері публічних комунікацій відбувається за рахунок культурної трансформації в напрямку гіперболізації споживання, модернізації, зміни спілкування між установами, владними структурами, організаціями та зацікавленими сторонами.

Як цитувати: Сиченко В. В., Рибкіна С. О., Соколова Е. Т. Трансформації публічних комунікацій в умовах розвитку соціокультурного середовища. *Державне будівництво*. 2024. № 1 (35). С. 258–268. DOI: <https://doi.org/10.26565/1992-2337-2024-1-19>

In cites: Sychenko, V.V., Rybkina, S.O., Sokolova, E.T. (2024). Transformations of public communications in the conditions of sociocultural environment development. *State Formation*, no. 1 (35), 258–268. DOI: <https://doi.org/10.26565/1992-2337-2024-1-19> [in Ukrainian].

© Сиченко В. В., Рибкіна С. О., Соколова Е. Т., 2024

[This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/)

Визначено особливості комунікаційного процесу в системі публічного управління з урахуванням провідних принципів, таких як достовірність, зрозумілість, діалогічність, масштабність, єдність зусиль, лідерство. Розроблена блок-схема відображає особливості комунікаційного процесу в публічному управлінні у єдності функціонування суб'єктів, етапності, залученого інструментарію взаємодії. У результаті аналізу чинників, які впливають на зміст та характер публічних комунікацій, визначено, що сучасні комунікаційні процеси здебільшого трансформуються за рахунок розвитку соціокультурного середовища, формування нового цифрового суспільства, що призводить до урізноманітнення інформаційних каналів та поглиблення зв'язків. Одним із способів трансформації публічних комунікацій у відповідності до викликів сучасності є застосування інноваційних форм публічного управління, зокрема гнучких менеджеріальних технологій. Розглянуто особливості застосування Agile-технології в управлінні розвитком публічних комунікацій на засадах адаптивності, прогностичності, гнучкого планування, співпраці крос-функціональних команд. Відтак, публічні комунікації розглядаються як вирішальний фактор досягнення ефективного функціонування всієї системи державного управління як специфічного інституційного інструменту реалізації державної політики. Вважаємо, що сучасні трансформації, які відбуваються в суспільстві наразі, висувають нові завдання соціокультурного осмислення реальності та впровадження нових управлінських підходів.

Ключові слова: публічне управління, публічні комунікації, соціокультурне середовище, глобалізація, інноваційні форми публічного управління, трансформація.

Постановка проблеми. У сучасному світі одночасно загострюється низка геополітичних та соціально-економічних проблем, врегулювання яких часто супроводжується забезпеченням більш продуктивних публічних комунікацій. Лібералізація суспільних відносин потребує переосмислення підходів до застосування публічних комунікацій, під впливом різних факторів, серед яких глобалізація, розвиток інформаційно-комунікаційних технологій, урбанізація, зростання соціальної мобільності тощо. Ці зміни мають суттєвий вплив на характер, динаміку публічних комунікацій, які стають все більш різноманітними, інтерактивними та часто здійснюються в умовах кризових ситуацій. У царині управління публічними комунікаціями виникає низка актуальних проблем, які потребують комплексного дослідження, серед яких визначення впливу каналів публічних комунікацій на загальний результат, дослідження нових практик та інструментів публічних комунікацій в умовах мінливого соціокультурного середовища, аналіз викликів та можливостей соціокультурних трансформацій для публічної сфери та демократичних процесів, використання публічних комунікацій для сприяння соціально-економічному розвитку та культурному діалогу в мінливому соціокультурному середовищі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Провідне поняття дискурсу для гуманітарних досліджень полягає у вивченні особливого мовного середовища, визначення мовних конструктів для побудови ефективних та комплексних комунікативних подій. Багатоманітність явища комунікації, яке забезпечує мовну взаємодію, передачу інформації та інформаційний обмін розглянуто у ґрунтовній праці В. Дрешпака «Комунікації в публічному управлінні» [6, с. 24]. Г. Почепцов пропонує аналізувати комунікативний

процес через низку наукових підходів, а саме традиційного, загальнотеоретичного, прикладного, фізіологічного, психологічного та соціологічного [9, с. 76]. Вперше у вітчизняних дослідженнях Н. Попович запропонувала використовувати установчий підхід у вирішенні комунікативних деформацій як складника комплексного управлінського дискурсу з урахуванням соціокультурних, етнічних, політичних, психологічних аспектів [8, с. 134]. Особливості гармонізації комунікативного простору, активізацію у застосуванні креативних механізмів публічного управління з метою відновлення довіри до державних інституцій були розглянуті у роботах таких науковців як С. Бронікова, Н. Кондратенко, В. Тарасова [2, с. 41]. Комунікаційний процес у публічному управлінні у різних дослідженнях розглядається як окрема підсистема та механізм. Сутність комунікативної підсистеми публічного управління полягає у взаємодії та налагодженні зв'язків, у тому числі управлінських відносин, що перебуває у перманентному динамічному стані з організаційною, економічною, кадровою та іншими підсистемами. У структурі комунікативної підсистеми виділяється соціальний, техніко-технологічний та семіотичний компоненти. Спираючись на дослідження О. Громової, у структурі комунікацій державних органів влади з населенням передбачено три стратегії взаємодії, зокрема «уряд-громадяни», «уряд-бізнес», «уряд-уряд» [5, с. 192]. У своїх дослідженнях Г. Ярова наголошує, що саме демократизація та цифровізація суспільних відносин призводить до трансформації політичних комунікацій [14, с. 104]. Важливо підкреслити, що наразі існує низка провідних наукових досліджень у сфері публічних комунікацій, проте загострення викликів у суспільстві, спричинених необхідністю кризового реагування та прийняття невідкладних управлінських рішень, все більшого впливу соціокультурного середовища формують підходи до трансформації публічних комунікацій в умовах посиленої цифровізації.

Метою статті є комплексне дослідження трансформацій публічних комунікацій в умовах динамічних змін соціокультурного середовища під впливом соціально-економічних та геополітичних криз, процесів цифровізації, зміни переважних каналів публічних комунікацій. Провідними завданнями дослідження є здійснення теоретико-методологічного огляду здійснення публічних комунікацій, визначення переліку чинників, що впливають на трансформації публічних комунікацій, огляд та аналіз моделі здійснення публічних комунікацій у єдності етапів реалізації, використання техніко-технологічного інструментарію, залучення учасників комунікаційного процесу.

Застосована методологія і методи. Під час проведення дослідження були використані методи аналізу, узагальнення, систематизації та дедукції для комплексного вивчення проблематики змісту публічних комунікацій. Теоретико-методологічне вивчення трансформації публічних комунікацій в умовах змін соціокультурного середовища дозволило визначити й подальші тенденції розвитку у сфері публічних комунікацій. Метод аналізу,

використаний у дослідженні, був спрямований на визначення складних взаємозв'язків і процесів, що відбуваються у сфері публічних комунікацій у контексті розгляду окремих аспектів та вивчення їх взаємодії з усім суспільством. Метод систематизації використовувався для упорядкування отриманої інформації в чітку логічну структуру з метою виокремлення основних тем та напрямів, підходів та концепцій, які були застосовані у попередніх дослідженнях. Відомості, що були отримані завдяки використанню методу систематизації, стали підґрунтям аналізу впливу соціокультурного середовища у різних контекстах. Метод дедукції використовувався для переходу від загальних уявлень щодо публічних комунікацій до конкретних до конкретних висновків та визначення особливостей функціонування.

Виклад основного матеріалу. У формуванні комунікативного простору публічного управління провідне місце займає соціокультурне середовище у його різноманітності адміністративно-територіального формування, стану інформаційних ресурсів, наявності архаїчних та сучасних смислів. Вивчення соціокультурного середовища як сукупності соціальних, культурних та історичних факторів є важливим у процесі аналізу трансформацій публічних комунікацій, так як включає в себе такі елементи як соціальні норми та цінності у суспільстві, характерні культурні практики, розвиток соціальних інституцій та історичний контекст репрезентації подій. Успішність організації системи внутрішніх та зовнішніх зв'язків, обміну інформації залежить від особливостей розвитку комунікативного середовища публічного управління, трансформації інституцій адміністративно-політичної діяльності. У категорії знань публічного управління активно вивчається проблематика мовленнєвих репрезентацій комунікативних актів державних службовців у процесі відображення різноманітних дійсних ситуацій, що містять мовний компонент та впливають на розуміння суспільством поширюваних текстів. Процеси самопрезентації, конструювання, легітимізації та позиціонування інститутів державної влади у соціокультурному середовищі здійснюється за допомогою публічних дискурсів. Референтність управлінських комунікацій підсилюється динамічністю публічного простору та необхідністю у постійній синхронізації оприлюднених текстів. Відтак, публічний дискурс авторами розглядається як динамічна конструкція з притаманною імпліцитністю та експліцитністю одночасно, реалізований у концептуальній єдності системно-процесуальних та функціональних складників для забезпечення та підтримки взаємодії держави і влади. Структурування комунікаційного процесу в системі публічного управління є важливим для розроблення подальшої стратегії, яка базується на таких принципах як достовірність, зрозумілість, діалогічність, масштабність, єдність зусиль, лідерство [1, с. 105]. Особливості комунікацій в публічному управлінні у єдності функціонування суб'єктів, етапності, залученого інструментарію представлено на блок-схемі.

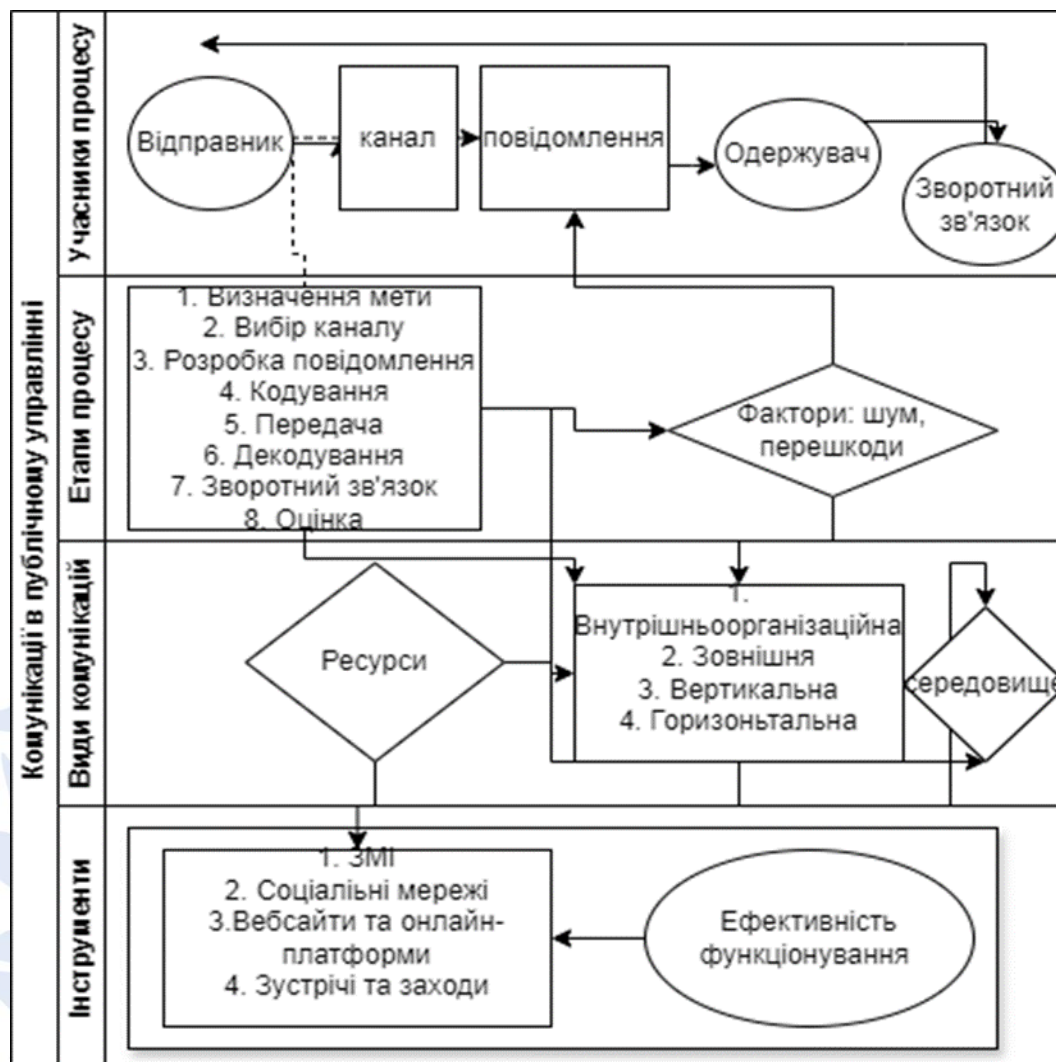

Рисунок 1 – Блок-схема функціонування публічних комунікацій
 Figure 1 – Flowchart of the functioning of public communications

Джерело: складено авторами на основі [1; 6; 9].
 Source: compiled by the authors based on [1; 6; 9].

Сучасний та функціональний характер суспільства визначається ефективністю управління та рівнем представленості громадян, їхньої свободи брати участь у суспільному житті. Ключовими факторами у здійсненні публічних комунікацій є громадяни, державні інститути; простір для співпраці та комунікації між першими та другими, права, свободи та можливості, які вони мають. Публічні комунікації є ключовою ланкою у складній мережі державного управління. Простір публічних комунікацій регулюється існуючим політико-правовим середовищем, з урахуванням законів, які регулюють розподіл та доступ до урядової інформації, а також політику щодо реалізації демократичних свобод [7]. Але простір публічної комунікації чутливий до змін не лише в політико-правовому середовищі, а й в інших середовищах, зокрема суспільному, економічному, цифровому.

З огляду на останні дослідження, вважаємо необхідним констатувати важливість поглиблення та удосконалення існуючих принципів функціонування публічних комунікацій [3, с. 114]. Значущий сукупний соціальний ефект досягається за тієї умови, що комунікація стає продуктивною силою для примноження потенціалу спільнот, особистостей та організацій. Сучасні комунікаційні процеси у сфері публічного управління трансформуються за рахунок розвитку соціокультурного середовища, формування нового цифрового суспільства, що призводить до урізноманітнення інформаційних каналів та поглиблення зв'язків. Європейські фахівці з публічних комунікацій визнають вплив культурної трансформації в напрямку гіперболізації споживання, модернізації, що впливає на спілкування між установами, владними структурами, організаціями та зацікавленими сторонами. Трансформації соціального впливу у публічних комунікаціях передбачають збільшення ролі традиційних структур влади, громадської думки та участі в суспільно-політичному житті [15, с. 835]. У цьому контексті соціальні мережі можуть призвести до трансформації управління у публічній сфері, ставлячи під сумнів соціальні інститути та органи влади, потенційно слугуючи рушієм змін або засобом прямої демократії для користувачів. В умовах трансформації соціокультурного середовища, спостерігаємо прямий вплив на зміни у публічних комунікаціях, які полягають у переході від узгодженості шляхом управління повідомленнями до реалізації функції стратегічного управління [4, с. 14]. Модернізація комунікативної діяльності державних органів влади у сучасних умовах має враховувати одночасно техніко-технологічний та соціальний аспект на засадах відкритості, прозорості та подолання «цифрової нерівності». Одночасно з цим спостерігаємо зв'язок і у зворотному напрямі, а саме соціокультурну трансформацію в суспільстві через використання комунікаційних технологій, сприяння етичним аспектам, що в майбутньому вплине на загальне суспільне визнання та трансцендентний розвиток системи публічного управління в найближчому майбутньому. Відтак, спостерігаємо, що нові медіа, соціальні рухи гібридні інституції, такі як аналітичні центри та некомерційні фонди, сприяють новій структурній трансформації сфери публічних комунікацій. Процеси соціальних змін супроводжуються використанням різноманітних комунікаційних технік, зокрема для вирішення проблем неефективних систем, процесів [13, с. 93]. Це дозволить громадам не лише відчувати зміни, а й керувати ними, адже соціальні зміни зосереджуються на громаді як одиниці змін. Вважаємо, що сучасні трансформації, які відбуваються в суспільстві наразі, висувують нові завдання соціокультурного осмислення реальності та впровадження нових управлінських підходів. Через вплив глобалізації найбільших перетворень зазнали наступні аспекти публічних комунікацій: нівелювання впровадження масовості і все більша диференціація у розбіжностях між суспільними прошарками, зміна характеру соціокультурної взаємодії у формі та міжособистісних комунікаціях, які все більше набирають рис опосередкованого спілкування з новими моделями комунікацій та

розуміння соціокультурної реальності [12, с. 24]. Стереотипізація та маніпулювання інформацією, як прояв глобалізації, також впливають на сутність та зміст публічних комунікацій, бо позначається на трансформації поглядів суспільства щодо національної ідентичності, перегляді історичних цінностей, кризи у сприйнятті дій влади. Так, у дослідженнях Е. Тоффлера визначені «межі адаптації» суспільства щодо прийняття все нових і нових інформаційних повідомлень, які постійно змінюються з трансформаціями географічного простору. Державна політика в соціокультурній сфері, що включає в себе соціальну комунікацію є моделлю механізмів природного соціокультурного процесу, окрім стимулювання прискореного розвитку суспільства в соціокультурному контексті. У зв'язку з сучасними соціальними змінами людство переосмислює роль публічних комунікацій, оновлює її форми та функції. З одного боку, публічні комунікації, як і раніше, відтворюють традиційні установки та моделі поведінки, які значною мірою визначаються способом мислення. З іншого боку, все більшої популярності набувають сучасні форми мас-медіа (телебачення, кіно, друкована преса, реклама), які посилюють розвиток ідеологічних і моральних стереотипів масової культури. Медіа стимулюють розвиток нової ідентичності, змінюють спосіб мислення людей. Таким чином, особливого значення набуває взаємовплив публічних комунікацій як процесу формування «людського капіталу» і моральних ресурсів соціально-економічного розвитку держави.

В умовах цифровізації підходи до комунікацій у публічному управлінні змінюються. За визначенням Дж. Харрісона, останнім часом відбувається переосмислення громадськості цінностей комунікації в умовах реконфігурації сучасних ЗМІ, адже вони змінили швидкість комунікацій, усунули традиційні географічні кордони, перетворивши міжкультурну комунікацію на середовище спільної участі [15, с. 850]. Соціокультурне середовище впливає на розвиток комунікацій в публічному управлінні через низку факторів, зокрема розрив комунікаційних ефектів, соціальну структуру та категорії повідомлень від ЗМІ [10, с. 79]. Публічні комунікації здійснюються в умовах спільного інформаційного простору, але при його формуванні комунікації враховуються культурні відмінності, з метою руйнування гетерогенних культурних світів. Також спостерігаємо дихотомічні зв'язки між публічним і приватним інформаційним простором, що полягають у впливі цифрових методів комунікації на зміни у громадські простори та спільноти.

Одним із способів трансформації публічних комунікацій у відповідності до викликів сучасності є застосування інноваційних форм публічного управління, зокрема гнучких менеджеріальних технологій [11, с. 178]. Agile-управління полягає в адаптивному та прогностичному підходах, пришвидшених циклах реалізованих маркетингових стратегій, скороченні ланцюжків зворотного зв'язку між інститутами влади та громадянами. Такий вид управління доцільно застосовувати у різних сферах діяльності, зокрема і в інформаційній, телекомунікаційній, рекламній, маркетинговій. Публічні

комунікації є комплексним об'єктом, та тим до якого мають застосовуватися подібні інструменти на різних рівнях. Саме тому робочу програмне забезпечення, регулярність релізів по всьому діапазону, можливість швидкісного планування та оперативного реагування, оцінка часу для завершення окремих інформаційних продуктів мають бути ідентичними та такими, які легко застосувати за умови динамічних змін. Ощадливі та гнучкі управлінські методології забезпечують безперервний виробничий графік, прозорість та відкритість інформації перед громадами. Масштабування публічних комунікацій за допомогою платформ співпраці, соціальних мереж, спільнот, сталих практик спілкування є реальним та прогнозованим процесом. У питанні планування публічних комунікацій також має бути враховано складність у плануванні, зокрема середньо- та довгостроковому. Складання реальних планів в умовах щоразу вищих темпів інновацій є майже неможливим. За підрахунками дослідників, традиційне «річне планування» вичерпало себе на 69 %. Команди, що залучені до реалізації публічних команд мають бути крос-функціональними, які мають узгоджені між собою платформи та правила роботи. Для реалізації публічних комунікацій можна застосовувати такі інноваційні методи та стратегії як «згори - донизу», «рамкова програма зростання», «вмонтований маркетинг». Використання конвергентних медіа, які характеризуються стійким нарративом, виглядом і відчуттям, усі канали яких працюють узгоджено, дозволяє трансляторам повідомлень досягати бажаних цілей. Конвергентні засоби є потужними, бо контент, який вони транслюють, викликає більше довіри, ніж ті, які поширюються традиційними ЗМІ. Споживач послуг може змінювати пристрої, канали, медіа, носії, дедалі ускладнюється комбінація засобів використання, проте інформаційні повідомлення залишаються незмінними. Використання таких сучасних технологій у розробці, реалізації публічних комунікацій впливає на зміни реакцій суспільства у мінливому та турбулентному соціокультурному середовищі.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок.

Соціокультурне середовище суттєво впливає на сучасний розвиток комунікацій у публічному управлінні в умовах еволюції соціальних структур, технологічного прогресу, дестабілізації соціально-економічних та політичних систем. Комунікація в системі публічного управління розглядається як вирішальний фактор досягнення ефективного та економного функціонування всієї системи державного управління як специфічного інституційного інструменту реалізації державної політики. Якість інформаційних відносин між окремими суб'єктами державного управління визначається низкою факторів і впливає на загальну системну структуру всієї організації управління. У результаті проведеного дослідження було здійснено теоретико-методологічний огляду особливостей функціонування публічних комунікацій та побудована комплексна блок-схема, визначені чинники, що впливають на трансформації публічних комунікацій, серед яких зміни у соціокультурному середовищі, зростаючих кризових процесах, посилення цифровізації у

використанні техніко-технологічного інструментарію. Перспективними напрямками дослідження є моделювання управління комунікаційним процесом з використанням інноваційних форм публічного управління.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бацевич Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики : підручник. Київ : Академія, 2004. 344 с.
2. Бондар В., Бронікова С., Кондратенко Н. Теоретико-методологічні засади соціокомунікативного механізму публічного управління : монограф. Київ : НАДУ, 2020. 192 с.
3. Гавкалова Н. Л. Визначення ролі комунікацій в публічному управлінні. *Public Administration and Management: modern scientific discussions* : monograph. Riga, Latvia: Baltija Publishing, 2020. С. 113–132.
4. Грабовенко Н., Зикун Н. Особливості стратегічних комунікацій в епоху цифровізації та розвиток нових медіаінструментів у публічному управлінні. *Публічне управління та місцеве самоврядування*. 2023. № 1. С. 14–19. DOI: <https://doi.org/10.32782/2414-4436/2023-1-2>
5. Громова О. В. Механізм організації ефективних ділових комунікацій у публічному управлінні. *Приазовський економічний вісник*. 2020. № 6 (23). С. 191–194.
6. Дрешпак В.М. Комунікації в публічному управлінні : навч.посібн. Дніпро : ДРІДУ НАДУ, 2015. 168 с.
7. Михайлова, О. Г. Сучасні стратегії комунікацій у публічному управлінні та адмініструванні в умовах невизначеності. *Проблеми сучасних трансформацій. Серія: право, публічне управління та адміністрування*. 2022. № 5. DOI: <https://doi.org/10.54929/2786-5746-2022-5-02-03> URL: <https://reicst.com.ua/pmtl/article/view/2022-5-02-03> (Дата звернення 17.06.2024 р.).
8. Попович Н. Г. Державно-управлінський дискурс у структурі політико-управлінської комунікації : монографія. Київ : Центр учб. л-ри, 2013. 362 с.
9. Почепцов Г.Г. Теорія комунікацій. Київ : Київський університет, 1999 р. 238 с.
10. Рибкіна С.О. Визначення ролі освіти в управлінні розвитком соціокультурного середовища. *Вісник Дніпровської академії неперервної освіти. Серія: Публічне управління та адміністрування*. 2024. №1. С. 79–86. DOI: <https://doi.org/10.54891/2786-698X-2024-1-11>
11. Соколова Е. Т. Теоретико-методологічні засади дослідження інноваційних управлінських форм у системі вищої освіти України. *Modern Economics*. 2021. № 29(2021). С. 176–181. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V29\(2021\)-27](https://doi.org/10.31521/modecon.V29(2021)-27)
12. Соколова Е.Т., Підлеп'ян Н.В. Удосконалення механізмів управління суспільними системами в умовах глобалізації. *Вісник Дніпровської академії неперервної освіти. Серія: Публічне управління та адміністрування*. 2024. № 1. С. 24–31. DOI: <https://doi.org/10.54891/2786-698X-2024-1-4>
13. Соловійов С. Стратегічні комунікації в публічному управлінні: впровадження в Україні. *Актуальні проблеми державного управління*. 2016. №3. С. 93–96. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/apdyo_2016_3_17 (Дата звернення: 10.06.2024 р.).
14. Ярова Г.Д. Генезис наукових поглядів на комунікації в публічному управлінні. *Інвестиції: практика та досвід*. 2021. №11. С. 103–107. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306814.2021.11.103>
15. Harrison, J., & Wessels, B. A new public service communication environment? Public service broadcasting values in the reconfiguring media. *New Media & Society*. 2005. № 7(6). С. 834–853. <https://doi.org/10.1177/1461444805058172>

Стаття надійшла до редакції 03.04.2024 р.

Стаття рекомендована до друку 05.05.2024 р.

Sychenko V. V.,

*Doctor of Science in Public Administration, professor,
Rector Communal Institution of Higher Education «Dnipro Academy of Continuing Education»
Dnipropetrovsk Regional Council,
70 Volodymyr Antonovych Street, 49101, Ukraine
e-mail: sychenko@dano.dp.ua <https://orcid.org/0000-0001-9655-2317>*

Rybkina S. O.,

*PhD in Public Administration, Associate Professor of the Department of Public Management and Law,
Communal Institution of Higher Education “Dnipro Academy of Continuing Education” of
Dnipropetrovsk Regional Council,
70 Volodymyr Antonovych Street, 49101, Ukraine
e-mail: kafedramo1@gmail.com <https://orcid.org/0000-0002-1063-6462>*

Sokolova E. T.,

*PhD in Public Administration, Associate Professor of the Department of Public Management and Law,
Communal Institution of Higher Education “Dnipro Academy of Continuing Education” of
Dnipropetrovsk Regional Council,
70 Volodymyr Antonovych Street, 49101, Ukraine
e-mail: elsok@dano.dp.ua <https://orcid.org/0000-0003-2430-751X>*

TRANSFORMATIONS OF PUBLIC COMMUNICATIONS IN THE CONDITIONS OF SOCIOCULTURAL ENVIRONMENT DEVELOPMENT

Annotation. The article deals with the peculiarities of public communications transformation in the context of changes in the socio-cultural environment. A theoretical and methodological review of the peculiarities of public communications in socio-economic and geopolitical crises, digitalization, and e-government is carried out. As a result of the analysis of the latest European scientific research, it is determined that the greatest impact in the field of public communications is due to cultural transformation in the direction of hyperbolization of consumption, modernization, and changes in communication between institutions, authorities, organizations, and stakeholders. The features of the communication process in the public administration system are determined, taking into account the leading principles, such as reliability, clarity, dialogicity, scale, unity of effort, and leadership. The developed flowchart reflects the peculiarities of the communication process in public administration in the unity of functioning of subjects, stages, and the tools of interaction involved. As a result of the analysis of the factors influencing the content and nature of public communications, it is determined that modern communication processes are mostly transformed due to the development of the socio-cultural environment, the formation of a new digital society, which leads to a diversification of information channels and deepening of ties. One of the ways to transform public communications by the challenges of our time is to apply innovative forms of public administration, particularly flexible management technologies. The article considers the peculiarities of applying Agile technology in managing the development of public communications based on adaptability, predictability, flexible planning, and cooperation of cross-functional teams. Thus, public communications are considered as a decisive factor in achieving the effective functioning of the entire public administration system as a specific institutional instrument for the implementation of public policy. . We believe that the current transformations taking place in society now put forward new tasks of socio-cultural comprehension of reality and the introduction of new management approaches.

Keywords: *public administration, public communications, socio-cultural environment, globalization, innovative forms of public administration, transformation.*

REFERENCES

1. Batsevych, F.S. (2004). Fundamentals of communicative linguistics: pidruchnyk. Kyiv: Akademiia [in Ukrainian].
2. Bondar, V., Bronikova, S., Kondratenko, N. (2020). Theoretical and Methodological Foundations of the Socio-Communicative Mechanism of Public Administration. Kyiv: NADU [in Ukrainian].
3. Havkalova, N.L. (2020). Defining the role of communications in public administration. Public Administration and Management: modern scientific discussions: Collective monograph. Riga, Latvia: Baltija Publishing, 113–132 [in Ukrainian].
4. Hrabovenko, N., Zykun, N. (2023). The peculiarities of strategic communications in the epoch of tsyfrovizatsii and the development of new mediainstruments in public administration. *Publichne upravlinnia ta mistseve samovriaduvannia*, vol. 1, 14–19. DOI: <https://doi.org/10.32782/2414-4436/2023-1-2> [in Ukrainian].
5. Hromova, O.V. (2020). The mechanism of effective dilovykh communicatsii in public administration. *Pryazovskiy ekonomichnyi visnyk*, vol. 6 (23), 191–194 [in Ukrainian].
6. Dreshpak, V.M. (2015). Communications in public administration. Dnipro: DRIDU NADU [in Ukrainian].
7. Mykhailova, O.H. (2022). Modern communication strategies in public administration and management under conditions of uncertainty. *Problemy suchasnykh transformatsii. Seriya: pravo, publichne upravlinnia ta administruvannia*, vol. 5. DOI: <https://doi.org/10.54929/2786-5746-2022-5-02-03> URL: <https://reicst.com.ua/pmtl/article/view/2022-5-02-03> [in Ukrainian].
8. Popovych, N.H. (2013). State-administrative discourse in the structure of political and administrative communication. Kyiv. 362 p. [in Ukrainian].
9. Pocheptsov, H.H. (1999). Theory of communications. Kyiv. [in Ukrainian].
10. Rybkina, S.O. (2024). Determining the role of education in managing the development of the socio-cultural environment. *Visnyk Dniprovskoi akademii neperervnoi osvity. Seriya: Publichne upravlinnia ta administruvannia*, vol. 1 (1), 79–86. DOI: <https://doi.org/10.54891/2786-698X-2024-1-11> [in Ukrainian].
11. Sokolova, E.T. (2021). Theoretical and methodological foundations of the study of innovative management forms in the system of higher education of Ukraine. *Modern Economics*, vol. 29, 176–181. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V29\(2021\)-27](https://doi.org/10.31521/modecon.V29(2021)-27) [in Ukrainian].
12. Sokolova, E.T., Pidlepian, N.V. (2024). Improving the mechanisms of management of social systems in the context of globalization. *Visnyk Dniprovskoi akademii neperervnoi osvity. Seriya: Publichne upravlinnia ta administruvannia*, vol. 1(1), 24–31. DOI: <https://doi.org/10.54891/2786-698X-2024-1-4> [in Ukrainian].
13. Soloviov, S. (2016). Strategic communications in public administration: implementation in Ukraine. *Aktualni problemy derzhavnoho upravlinnia*, vol. 3, 93–96. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/apdyo_2016_3_17 [in Ukrainian].
14. Iarova, H.D. (2021). Genesis of scientific views on communication in public administration. *Investytsii: praktyka ta dosvid*, vol. 11, 103–107. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306814.2021.11.103> [in Ukrainian].
15. Harrison, J., Wessels, B. (2005). A new public service communication environment? Public service broadcasting values in the reconfiguring media. *New Media & Society*, vol. 7(6), 834–853. DOI: <https://doi.org/10.1177/1461444805058172>

The article was received by the editors 03.04.2024.

The article is recommended for printing 05.05.2024.